

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10925/2025
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јадранка Ђелић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд и Јавног предузећа „Пошта Србије“ Београд, чији је пуномоћник Вељко Грковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5227/23 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5227/23 од 26.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5227/23 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9256/19 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, није дозвољено објективно преиначење тужбе као у поднеску од 27.06.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој солидарно на име накнаде штете исплате износ од 1.027.445,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2023. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила да туженом ЈП „Пошта Србије“ накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.669,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5227/23 од 26.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда је потврђена у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртим изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужила да туженом накнади трошкове

парничног поступка у износу од 89.219,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, преименом члана 404. ЗПП.

На ревизију тужиле тужени ЈП „Пошта Србије“ одговорио је по протеку рока од 30 дана прописаног одредбом члана 411. став 2. ЗПП због чега Врховни суд неблаговремено поднет одговор није разматрао на основу члана 380. став 3. ЗПП који се сходно примењује према одредби члана 419. истог закона.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиле за накнаду материјалне штете одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге од значаја за оцену постојања одговорности правног лица за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција, као и по основу кривице, која питања су довољно расправљена у судској пракси, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не могу се истицати у посебној ревизији према одредби члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници за накнаду штете поднета је 17.04.2019. године. Тужиле побија правноснажну пресуду којом је одбијен њен захтев за исплату износа од 1.027.445,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић